

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124369987
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124369987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO 47 234 679 proti žalovanému A. B., narodenému XX.XX.XXXX, bytom C., C. XXX/XX, o zaplatenie 6.404,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 13Csp/7/2025-70 zo dňa 02. júna 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalobu zamietol v celom rozsahu (výrok I.) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Rozhodol podľa § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 9, § 563, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 273 ods. 1, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 6.404,30 eur s úrokom vo výške 44,24 eur a úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 10.548,34 eur od 03.02.2024 do 26.03.2024 a zo sumy 6.019,70 eur od 27.03.2024 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 11.07.2023 Úverovú zmluvu č. D., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 10.992 eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácal. Žalobca Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 13.10.2023 vyzval žalovaného na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a žalobca touto výzvou upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil, a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 18.01.2024 pre omeškание s úhradou splátky splatnej dňa 08.10.2023. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil v žalobe aj

zákonne úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 9,5 % ročne, bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 03.02.2024 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom z 23.06.2024 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Pohľadávka z úverovej zmluvy bola zabezpečená v prospech žalobcu, žalobca pristúpil k výkonu zabezpečovacieho práva, a teda žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 6.822,97 eur, uvedená suma predstavuje súčet úhrad splátok žalovaného a sumy, ktorá bola získaná predajom motorového vozidla. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 6.448,54 eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: nesplatená istina vo výške 6.019,70 eur, táto suma predstavuje neuhradenú istinu zosplatených splátok; úrokové vyrovnanie vo výške 44,24 eur; dlhy ostatné (zmluvné pokuty) vo výške 12 eur, ako sankcie, ktoré súvisia s omeškaním žalovaného a sú dojednané medzi stranami sporu; poplatok externej agentúry vo výške 300 eur; náklady spojené s predajom vozidla vo výške 72,60 eur. Žalobca zároveň predložil listiny, z ktorých obsahu vyplývalo, že žalobca posudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 7 ods. 1 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. V rámci postupu v poskytovaní úveru napĺňa žalobca svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity žalovaného dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík žalobcu. Týmto procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka žalovaného a ďalej sa skúmajú informácie o premenných hodnotách žalovaného ako je vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany žalovaného. Tento model je postavený na logickej regresii, kde sa jednotlivé dichotomické premenné opierajú o ďalšie. Pre každú produktovú líniu potom žalobca využíva odlišný model pre zistenie kreditného skóre žalovaného. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho kreditného skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Uvedené posudzovanie bonity na základe parametrov vytvorených odbornými zamestnancami žalobcu vykonáva automatizovaný systém s výsledkom, ktorý predstavuje limit najvyššej mesačnej splátky. V rámci neho je overovaná schopnosť žalovaného splácať ďalšie finančné záväzky a hradiť nevyhnutné životné výdavky. Je zohľadňované rodinné postavenie žalovaného, najmä vyživovacia povinnosť, príjem partnera žalovaného, prípadne ďalšie skutočnosti. Pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdení žalovaného, pristupuje žalobca k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu a výpisu z bankového účtu. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity žalovaného minimalizuje žalobca kontrolou žalovaného v externých registroch. Hodnotu informácií z týchto registrov je pritom potrebné považovať za významnú s ohľadom na skutočnosť, že poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov - dá sa povedať, že u prevažnej väčšiny relevantných inštitucionálnych veriteľov pôsobiacich na trhu. Žalovaný sa vo veci písomne nevyjadril napriek doručenej žalobe.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 11.07.2023 žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. D., viazaný spotrebiteľský úver, na základe ktorého došlo k poskytnutiu úveru vo výške 10.992 eur, pričom poskytnuté finančné prostriedky mali byť použité na financovanie kúpy motorového vozidla. Predmetný úver mal žalovaný splatiť v 84 mesačných splátkach po 222,97 eur s dátumom prvej splátky dňa 08.08.2023, a to do 8. dňa v kalendárnom mesiaci. Žalovaný na úver zaplatil iba sumu vo výške 222,97 eur dňa 15.08.2023. Žalobca listom zo dňa 13.10.2023 vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej čiastky úveru vo výške 457,94 eur; predmetný list bol zaslaný ako doporučená zásielka pod č. E.. Následne listom zo dňa 18.01.2024 zaslal žalovanému výzvu k splateniu celého úveru vo výške 12.019,43 eur, a to v lehote 14 dní od spisania výzvy; predmetný list bol zaslaný ako doporučená zásielka pod č. E.. Dňa 24.04.2024 žalobca oznámil žalovanému, že motorové vozidlo bolo vydražené za 6.600 eur, pričom sumu 1.029,11 eur si započítali na náklady dražby a suma 5.570,89 eur bola použitá na splatenie záväzku z úverovej zmluvy.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Žalobca ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy

nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi žalobcom a žalovaným bola konkrétne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme účelového úveru na kúpu motorového vozidla. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd prvej inštancie skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Súd prvej inštancie skonštatoval, že predmetná zmluva bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon.

5. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca žiadal o priznanie sumy vo výške nezaplatenej zosplatennej časti úveru, súd prvej inštancie sa sústredil na skutočnosť, či došlo k zosplateniu úveru v súlade so zákonom. V tomto smere mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca výzvou k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 13.10.2023 vyzval žalovaného (z dôvodu omeškania so splácaním mesačných splátok vyplývajúcich z úverovej zmluvy) na zaplatenie sumy vo výške 457,94 eur, pričom žalovaného zároveň upozornil na možnosť požadovať okamžité splatenie celého úveru v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, resp. v prípade ďalšieho omeškania so splácaním. Nakoľko žalovaný ani na základe výzvy neuhradil dlžnú čiastku, dňa 18.01.2024 žalobca zosplatnil celý spotrebiteľský úver. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd prvej inštancie preukázané, že k 13.10.2023 mal žalovaný zaplatiť 3 splátky vo výške 222,97 eur, t. j. mal zaplatiť sumu 668,91 eur, pričom mal zaplatenú len sumu 222,97 eur, pričom od 15.08.2023 neuhradil žiadnu splátku. Súd prvej inštancie preto skonštatoval, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním svojho záväzku, a preto žalobcovi patrilo právo zosplatniť poskytnutý úver. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.06.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 uviedol, že „V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nespĺnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky, a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z ustanovenia § 565 veta druhá OZ vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 OZ). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“ Rovnaký záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/2/2023. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie prijal záver, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom platnosti zosplatenia úveru, nakoľko jeho výzva pred zosplatením neobsahuje presnú špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.

6. Súd prvej inštancie, vychádzajúc aj zo záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.07.2011, sp. zn. 4MCdo/15/2010, podľa ktorého súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.07.2011, sp. zn. 4MCdo/15/2010), má za to, že nakoľko žalobca neuniesol dôkazné bremeno o splnení podmienok pre zosplatenie úveru, pričom súd musí rešpektovať ním vymedzený predmet konania, jeho žalobu zamietol ako nedôvodnú.

7. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého procesne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu

vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v konaní pasívny, nevykonan žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčíslil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu, v zmysle ktorého nedošlo k zosplatneniu úveru v súlade so zákonom a je neplatné z dôvodu, že výzvy žalobcu podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka neobsahujú informáciu o konkrétnej splátke, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplatneniu úveru. Podľa názoru žalobcu, uvádzať vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka náležitosť o konkrétnej nezaplatennej splátke, nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024. Svoje tvrdenie tiež podložil rozhodnutiami Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/25/2021 zo dňa 08.02.2022 a Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2022. Žalobca nesúhlasil s predpokladom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je nevyhnutné uviesť konkrétnu nezaplatenú splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní. Súd prvej inštancie tento predpoklad zdôvodňuje obavou, že ak veriteľ uvedie vo výzve iba celkovú výšku dlhu, spotrebiteľ by mohol nadobudnúť dojem, že úhrada celej sumy je potrebná na odvrátenie predčasného zosplatnenia úveru. Žalobca však považuje tento predpoklad za neodôvodnený, pretože spotrebiteľ je ako účastník úverového vzťahu dostatočne informovaný o podmienkach splácania úveru, vrátane výšky jednotlivých splátok a termínov ich splatnosti, ktoré sú uvedené v úverovej zmluve. Vzhľadom na to je spotrebiteľ schopný presne identifikovať, ktorá konkrétna splátka je nezaplatená, a aké dôsledky môže mať jej nezaplatenie na zosplatnenie úveru. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení vychádza z predpokladu, že len žalobca disponuje úplnými informáciami o splátkach a stave záväzku žalovaného. V skutočnosti je to žalovaný, ktorý má k dispozícii všetky relevantné informácie týkajúce sa splátok a aktuálneho stavu svojho záväzku, vrátane konkrétnych dátumov splatnosti jednotlivých splátok a výšky zvyšného dlhu. Preto je schopný presne identifikovať, s ktorou splátkou je v omeškaní, a nemôže byť v tejto súvislosti zmätený alebo neinformovaný. Podľa názoru žalobcu je postačujúce, ak výzva obsahuje celkovú výšku dlhu a identifikáciu zmluvy, ktorá tento záväzok zakladá. Takýto prístup neznižuje právnu istotu dlžníka, pretože ten je povinný plniť svoje záväzky v súlade s podmienkami úverovej zmluvy, kde sú uvedené podrobnosti o splátkach, termínoch ich splatnosti a dôsledkoch neplnenia týchto podmienok, vrátane možnosti zosplatnenia úveru. Právo žalobcu na uplatnenie svojej pohľadávky by nemalo byť podmienené nadbytočným formalizmom, ktorý nezlepšuje právnu istotu dlžníka, ale skôr by mohlo viesť k zbytočnému komplikovaniu právneho procesu. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.06.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, žalobca uviedol, že toto sa v konkrétnych okolnostiach odlišuje od prípadu, ktorý je predmetom tohto sporu. Súd prvej inštancie pritom automaticky aplikoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bez zohľadnenia špecifik tohto prípadu. Žalobca v tejto súvislosti upriamil pozornosť na skutočnosť, že podľa predloženého dôkazu, výpisu čerpania, splátok a úhrad, žalovaný dokázal zaplatiť iba jedinú splátku, dňa 15.08.2023 vo výške 227,97 eur. Bola to zároveň v poradí prvá splátka s ohľadom na údaje v úverovej zmluve: Dátum prvej mesačnej splátky: 08.08.2023. Uvedenú situáciu rozhodne nie je možné charakterizovať ako situáciu uvedenú v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/197/2022. Žalobca v tomto prípade považuje za neakceptovateľný predpoklad informačnej asymetrie alebo neznalosti žalovaného o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní, keďže do dátumu zaslania výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uhradil iba jedinú splátku. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že ani po novele ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v rámci zákona č. 254/2024 Z. z. zo dňa 17.09.2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, toto ustanovenie neobsahuje povinnosť veriteľa presne špecifikovať vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, konkrétne, ktoré splátky sú predmetom omeškania. Zákonodarca ako v texte zákona, tak aj v dôvodovej správe k zákonu mlčí o povinnosti konkretizovať splátky, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní ako obsahovú náležitosť výzvy pred zosplatnením. Poukázal tiež na rozhodnutie Ústavného súdu SR, I. ÚS 640/2014, zásadu pacta sunt servanda a uviedol, že ani súd nepopiera, že žalovaný riadne a včas neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, preto by nemal nad rámec zákona skúmať dôvody neurčitosti právnych úkonov zo strany žalobcu, najmä, keď tieto dôvody nemajú žiadnu oporu v platnej právnej úprave. Záverom navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne rozhodnúť vo veci samostatne tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

11. Predmetom konania je pohľadávka žalobcu zo spotrebiteľského úveru, ktorý žalobca poskytol žalovanému vo výške 10.992 eur na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. D. zo dňa 11.07.2023, viazaný spotrebiteľský úver, pričom poskytnuté finančné prostriedky mali byť použité na financovanie kúpy motorového vozidla. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere, že nedošlo k účinnému zosplatneniu predmetného úveru zo strany žalobcu podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ mienil dlh zosplatiť, vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Následkom neplatného zosplatnenia úveru nemôže žalobca požadovať od žalovaného zaplatenie celého úveru.

12. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná v tvrdení, že k zosplatneniu úveru došlo v súlade so zákonom, keď veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a to bez povinnosti veriteľa uvádzať vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ktorá vyhláseniu splatnosti predchádzala) alebo v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď žiadny právny predpis takéto označenie splátky v zosplatňujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá. Podľa jeho názoru, záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zosplatnenia úveru vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Žalovaný si, vzhľadom na skutočnosť, že zaplatil len prvú splátku, musel byť vedomý, že so všetkými ostatnými je v omeškani. Podľa žalobcu je navyše postačujúce, ak výzva obsahuje celkovú výšku dlhu a identifikáciu zmluvy, ktorá tento záväzok zakladá. Vychádzajúc z obsahu odvolania, žalobca namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

13. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a odvolateľ ich ani netvrdil.

14. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

16. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzal z precízne zisteného skutkového stavu veci, keď vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré

vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom dodáva nasledovné:

17. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 11.07.2023 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. D. (viazaný spotrebiteľský úver), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 10.992 eur, pričom poskytnuté finančné prostriedky mali byť použité na financovanie kúpy motorového vozidla. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere, uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, je spotrebiteľskou zmluvou a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie aplikoval na daný vzťah príslušné právne normy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a následne správne vyhodnotil neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru.

18. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Z druhej vety citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; zároveň tak môže urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; v prípade, že veriteľ toto právo do splatnosti najbližšej splátky nevyužije, jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre tú - ktorú splátku zaniká. Veriteľovi však nič nebráni v tom, aby v prípade dlžníkovho nesplácania ďalších splátok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre niektorú ďalšiu splátku, ak splní podmienky predpokladané ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Medzi žalobcom a žalovaným (dlžníkom zo zmluvy o úvere) v rámci ich zmluvných vzťahov existovala dohoda o možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný podľa § 565 Občianskeho zákonníka (v danom prípade § 1 písm. a) Hlavy 7. Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – AUTO/MOTO /platné od 01.07.2022/), a preto žalobca bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru za dohodnutých podmienok v prípade, ak bol dlžník v omeškani viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a veriteľ ho upozornil na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

24. Žalobca v odvolaní namietal, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu uviesť v upozornení (výzve) pred zosplatením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou

zvažuje uplatniť právo zosplatniť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon.

25. Vo vzťahu k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatniť úver, v upozornení (výzve) na zosplatnenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka *expressis verbis*, nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Výzva, prezumovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávacom spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní veriteľ svoje právo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

26. K určitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že posúdenie náležitosti takejto výzvy bolo v rozhodnutiach odvolacieho súdu v obdobných skutkových základoch vykladané tak, ako uvádzal žalobca v podanom odvolaní. V rozhodnutiach tunajšieho súdu, ako napr. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.06.2023, 27CoCsp/1/2024 zo dňa 30.01.2024, či v rozhodnutí 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2024 odvolací súd zastával názor, že pokiaľ ide o určitosť právneho úkonu výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zosplatnenia úveru právneho predchodcu žalobcu z pohľadu neuvedenia konkrétnej omeškanej splátky úveru, pre ktorú veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru, podľa odvolacieho súdu žiaden všeobecne záväzný právny predpis, ani ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neustanovuje takéto osobitné náležitosti uvedených právnych úkonov, teda údaj alebo identifikáciu tej ktorej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatnenie úveru.

27. K náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaujal však stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo viacerých rozhodnutiach - sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ustálil, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“... resp. v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 zotrval na svojich záveroch, pričom svoju argumentáciu doplnil, keď uviedol, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“ Uvedené bolo potvrdené aj v jednom z najaktuálnejších rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, v zmysle ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

28. Uvedené právne závery boli prijaté aj na zasadnutí kolégia sudcov z obvodu Krajského súdu v Trenčíne dňa 10.10.2024, za prítomnosti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Jany Bajánkovej a predsedníčky zjednocovacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Martiny Valentovej. Následne dňa 04.06.2025 občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR prijalo rozhodnutie č. 21 v znení „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom

určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024). Právny úkon, nekonkretizujúci splátku, je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

29. S poukazom na uvedenú ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vychádzajúc z Čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, odvolací súd v predmetnej veci prehodnotil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v skutkovo podobných veciach a vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uzavrel, že pre platné predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka sa od žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní, a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru.

30. V predmetnej veci za takúto výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá by spĺňala vyššie uvedené náležitosti, t. j. konkretizáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá predchádzala zosplatneniu úveru, nemožno považovať výzvu označenú ako „Posledná výzva pred zahájením vymáhania celého úveru“ zo dňa 13.10.2023. Z konštrukcie predmetnej výzvy je možné vyvodiť závery o tom, že žalobca výzvou na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.10.2023 upozornil žalovaného, že ku dňu 13.10.2023 je dlžná čiastka vo výške 457,94 eur (zahŕňajúc istinu 141,85 eur, nezaplatené úroky 304,09 eur a zmluvné pokuty 12 eur). Zároveň upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, je žalobca oprávnený požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií a pri trvajúcim omeškaní môžu nasledovať právne kroky, ktoré môžu viesť aj k vzniku ďalších nákladov zvyšujúcich dlh (t. j. vyhlásiť úver za predčasne splatný). Nebolo sporné, že uvedená listina má byť výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatnenie úveru. Uvedenie konkrétnej splátky úveru a jej výšky, pre ktorú sa žalovaný dostal do omeškania, a ktorá mala mimoriadnu splatnosť vyvolať, zo znenia výzvy nevyplýva. Taktiež zosplatnenie úveru žalobcom listom označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru – zosplatnenie“ zo dňa 18.01.2024, neobsahovalo uvedenie splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru.

31. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie vyslovil správny záver, že výzva a v konečnom dôsledku ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, teda nedošlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, preto s poukazom na uvedené skutočnosti je potrebné výzvu, obsahujúcu upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka.

32. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nedostatočnú, by sa prijal záver prezentovaný žalobcom v odvolaní, podľa ktorého by na platné predčasné zosplatnenie úveru stačilo uvedenie výšky žalovaným nezaplatenej splatnej sumy. Uvedenie výšky nezaplatenej sumy vo výzve pred zosplatnením, resp. uvedenie celkovej dlžnej čiastky v samotnom zosplatnení však nezbavuje žalobcu povinnosti uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú pristupuje k mimoriadnemu zosplatneniu. Uvedenie konkrétnej splátky nepredstavuje formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hrozacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

33. Keďže zosplatnenie úveru nebolo vykonané v súlade so zákonom, nemôže žalobca oprávnené požadovať od žalovaného úhradu celej dlžnej sumy, teda nárok žalobcu na okamžité splatenie celej sumy úveru je nedôvodný.

34. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ktorý stranami sporu vecne spochybný nebol.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, ktorý tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázane nevznikli žiadne trovy, odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

36. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).